

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Halduskohus (Estonia) w dniu 18 lipca 2017 r. – Argo Kalda Mardi talu/Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Sprawa C-435/17)

(2017/C 338/09)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tartu Halduskohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Argo Kalda Mardi talu

Strona pozwana: Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg utrzymania mogił oznaczonych kamieniami (kivikalmed), który państwo członkowskie nakłada na tego, kto składa wniosek o jednolitą płatność obszarową oraz o płatność z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, i którego naruszenie powoduje zastosowanie określonej w art. 39 rozporządzenia delegowanego Komisji nr 640/2014⁽¹⁾ kary administracyjnej zmniejszenia płatności o 3 %, jest zgodny z art. 93 ust. 1 i art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1306/2013⁽²⁾ oraz ustalonymi w załączniku II do tego rozporządzenia minimalnymi normami?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy ten, kto występuje z wnioskiem o jednolitą płatność obszarową oraz o płatność z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, musi przestrzegać zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a), art. 91 ust. 1 i 2, art. 93 ust. 1 i art. 94 rozporządzenia nr 1306/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz art. 4 ust. 1 lit. b), c) i e) rozporządzenia nr 1307/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady wymogów dotyczących dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na całym swoim gospodarstwie rolnym, aby uniknąć zastosowania kary administracyjnej, czy też tylko na użytku rolnym, dla którego konkretnie jest wnioskowana płatność?

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 181, s. 48).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

OSkarga wniesiona w dniu 20 lipca 2017 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polsce

(Sprawa C-441/17)

(2017/C 338/10)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: C. Hermes, K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie że:

- Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽¹⁾, ponieważ przyjęła aneks do planu urządzenia lasu dla nadleśnictwa Białowieża bez upewnienia się, że nie wpłynie on niekorzystnie na integralność obszarów OZW i OSO PLC200004 Puszcza Białowieńska;
- Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i art. 4. ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽²⁾, ponieważ nie ustanowiła koniecznych środków ochrony odpowiadających wymaganiom ekologicznym typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I i gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy siedliskowej, a także ptaków wymienionych w załączniku I do dyrektywy ptasiej i regularnie występujących gatunków wędrownych niewymienionych w tym załączniku, dla których wyznaczono OZW i OSO PLC200004 Puszcza Białowieńska;
- Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 12 ust. 1 lit. a) i d) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, ponieważ nie zapewniła ścisłej ochrony chrząszczy saproksylicznych (zgniotek cynobrowy (*Cucujus cinnaberinus*), bogatek wspaniały (*Buprestis splendens*), konarek tajgowy (*Phryganophilus ruficollis*) i rozmiarz kolweński (*Pytho kolwensis*)) wymienionych w załączniku IV do dyrektywy siedliskowej, tj. nie zakazała celowego ich zabijania, niepokojenia ani pogarszania stanu lub niszczenia terenów ich rozrodu w Nadleśnictwie Białowieża; oraz
- Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 5 lit. b) i d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, ponieważ nie zapewniła ochrony gatunków ptactwa określonych w art. 1 dyrektywy ptasiej, w tym przede wszystkim dzięcioła białostrzykowego (*Dendrocopos leucotos*), dzięcioła trójpalczastego (*Picoides tridactylus*), sóweczki (*Glaucidium passerinum*) i włośchatki (*Aegolius funereus*), czyli nie zapewniła, aby nie były zabijane ani płoszone w okresie lęgowym i wychowu młodych, a ich gniazda lub jaja nie były umyślnie niszczone, uszkodzone lub usuwane w Nadleśnictwie Białowieża;
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Powołując się na gradację kornika drukarza (*Ips typographus*) Minister Środowiska RP zatwierdził dnia 25 marca 2016 r. aneks do planu urządzenia lasów (PUL) z 2012 r. zezwalający na 3-krotne powiększenie etatu pozyskiwania drewna w lasach Nadleśnictwa Białowieża tj. z 63 471 m³ do 188 000 m³ w latach 2012-2021 oraz, na obszarach dotychczas wyłączonych z zakresu interwencji, na stosowanie działań aktywnej gospodarki leśnej polegających na usuwaniu ponad stuletnich, zamierających i martwych drzew w tym przede wszystkim świerków zasiedlanych przez kornika drukarza- tzw. cięcia sanitarne, zalesiania i odnowienia. Aneks ten stanowi plan w rozumieniu art. 6 ust.3 dyrektywy siedliskowej. Na integralność obszaru PLC200004 Puszcza Białowieńska składają się: naturalny charakter niesterowany przez działalność człowieka, wysoki odsetek starodrzewów w tym ponad stuletnich, duża ilość martwego drzewa stojącego i leżącego (posusz), obecność gatunków typowych dla naturalnych lasów (chrząszcze saproksyliczne, dzięcioł trójpalczasty, dzięcioł białostrzykowy, sóweczka, włośchatka). Zatem działania prowadzone na obszarze Nadleśnictwa Białowieża są, zdaniem Komisji, niezgodne z art. 6 ust.3 dyrektywy siedliskowej, gdyż władze polskie nie upewniły się przed zatwierdzeniem aneksu, że jego przyjęcie nie wpłynie negatywnie na integralność tego obszaru.

Po wydaniu decyzji nr 51 przez Generalnego Dyrektora Lasów Państwowych dnia 17 lutego 2017 r. przystąpiono do usuwania suchych drzew oraz drzew zasiedlonych kornikiem drukarzem na terenie wszystkich Nadleśnictw (Białowieża, Browsk, Hajnówka), tj. na ok. 34 000 ha (powierzchnia PLC2000004 Puszcza Białowieńska liczy 63 147 ha).

Komisja zauważa, że aktywne działania gospodarki leśnej na siedliskach 91D0 bory i lasy bagienne i 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe oraz w drzewostanach ponad stuletnich na siedlisku grądu subkontynentalnego 9170 i na siedliskach dzięcioła biało-grzbiatego, dzięcioła trójpalczastego, sóweczki, włośchatki, trzmielojada, muchołówki małej, muchołówki białoszywej i gołębia siniaka oraz na siedliskach chrząszczy saproksylicznych: zgmiotka cynobrowego, ponurka Sneidera, konarka tajgowego, rozmiarza kolweńskiego, zagłębka bruzdkowanego oraz bogatka wspaniałego, jak również usuwanie ponad stuletnich, martwych świerków oraz wycinki drzew w ramach zwiększonego etatu pozyskiwania drewna na obszarze PLC200004 Puszcza Białowieska w związku z wdrażaniem decyzji Ministra Środowiska RP z 25 marca 2016 r. i decyzji nr 51 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z 17 lutego 2017 r. stanowią potencjalne zagrożenia dla siedlisk przyrodniczych i siedlisk zwierząt i ptaków zidentyfikowane w Planie Zadań Ochronnych dla PLC 2000004 Puszcza Białowieska i uniemożliwiają wdrożenie działań ochronnych w nim określonych w celu zachowania prawidłowego stanu ochrony Puszcza Białowieska PLC200004 co stanowi uchybienie art. 6 ust.1 dyrektywy siedliskowej.

Ponadto Komisja podnosi, że wyżej opisane działania aktywnej gospodarki leśnej wdrażane na podstawie aneksu i niszczące siedliska chrząszczy saproksylicznych objętych ścisłą ochroną uniemożliwiają podjęcie konkretnych i szczególnych działań mających na celu zapewnienie odpowiedniego stanu ochrony 4 gatunków chrząszczy saproksylicznych (zgmiotek cynobrowy (*Cucujus cinnaberinus*), bogatek wspaniały (*Buprestis splendens*), konarek tajgowy (*Phryganophilus ruficollis*) rozmiarz kolweński (*Pytho kolwensis*)) ujętych w zał. IVa dyrektywy siedliskowej.

Na koniec Komisja wskazuje, że wyżej opisane działania aktywnej gospodarki leśnej wdrażane na podstawie aneksu poprzez niszczenie siedlisk dzięcioła biało-grzbiatego (*Dendrocopos leucotos*), dzięcioła trójpalczastego (*Picoides tridactylus*), sóweczki (*Glaucidium passerinum*) i włośchatki (*Aegolius funereus*) uchybiają obowiązkowi zapewnienia skutecznej ochrony tych gatunków ptaków, gdyż nie zapobiegają niszczeniu gniazd tych ptaków, ani umyślnego ich płoszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206, s. 7

⁽²⁾ Dz.U. L 20, s.7

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia),
w dniu 28 lipca 2017 r. – Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan/An Bord
Pleanála**

(Sprawa C-461/17)

(2017/C 338/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlande)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle i Liam Donegan

Strona pozwana: An Bord Pleanála

Pytania prejudycjalne

- a) Czy dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, ze zmianami (dyrektywa siedliskowa) ma taki skutek prawny, że ocena oddziaływania na obszary Natura 2000 musi wskazywać pełny zasięg siedlisk i zakres występowania gatunków, dla ochrony których został ustanowiony tenże obszar?
- b) Czy dyrektywa siedliskowa ma taki skutek prawny, że potencjalne oddziaływanie na wszystkie gatunki (w przeciwieństwie do oddziaływanie jedynie na gatunki chronione), które przyczyniają się do istnienia chronionego siedliska i stanowią jego część, musi być wskazane i omówione w ocenie oddziaływania na obszary Natura 2000?